

Mester-Detektiverne

LYSTSPIL

optaget af

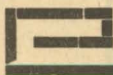
Nordisk Films Co.

Stribolt — Rs. Christiansen
Ingeborg Bruhn-Bertelsen — Fr. Buch

Max som Offer for

den hemmelighedsfulde Haand

Fransk Farce med den berømte

MAX LINDER i Hovedrollen.

Oplaget i Schweiz' pragtfulde, vinterklædte Natur.

1757

**Læg Mærke til
den glimrende Rollebesætning:**

Basse, Privatdetektiv . . Oscar Stribolt
Nokke, do. . . Rasmus Christiansen
Dido, et yndigt Væsen . . Ingeborg Bruhn-Bertelsen
Nolls, Forbryderhøvding . Frederik Buch

Af Aidelingerne nævnes:

Trind og livsglad.
En firbenet Assistent.
Plejebarnet Bonaparte.
Det geniale Dyr.
En kilden Situation.
Tyvebanden.
Narret!
Hjem fra Badestedet.
Graad og Fortvivlelse.
En ordentlig Overhaling.
Den henrivende Frk. Dido.
Halvt forlovet.
Under Damens beskyttende Vinger.
En vild Forbryderjagt.
Paa Sporet.
I Banditternes Kløer.
Det mystiske Værelse.
Naar Hunden telefonerer —
En snild Ungmø.
Nokke deserterer.
Frk. Dido viser sig paa Arenaen.
Erklæringen.
Gengældt Kærlighed.
Forbryderbanden uskadeliggøres.
En glædelig Afslutning.

Mester-Detektiverne.

Vor trinde og livsglade Ven, Privatdetektiven Basse, har sin Kollega Nokkes firbenede Assistent, Politihunden Bonaparte, i Pleje, og da han ved, at der er adskillige af Hovedstadens Forbrydere, som inderligt ønsker at faa Ram paa det geniale Dyr, er han alt andet end glad ved Situationen. Det lykkes da ogsaa en Bande Tyveknægte, hvis Overhoved er den opfindsomme Herr Nolls, paa en ovenud genial Maade at franarre Basse hans Plejebarn, — og da Nokke vender hjem fra det Badested, hvor han har rekreeeret sig, finder han sin tykke Ven og Kollega hensunken i Graad og Fortvivlelse. Den hjemvendte Sherlock Holmes lader i ubarmhertige Ord Herr Basse vide, at han er en forfærdelig Idiot, og havde Nokke ikke haft en Ledsagerske med, — en henrivende Frø-

ken Dido, hvis Bekendtskab han har gjort ved Badestedet, og med hvem han paa det nærmeste er forlovet, — vilde den uheldige Hundepasser rimeligvis være blevet slaet i Stumper og Stykker. Men Dido, der i sit stille Sind altid har sværmet for overvægtige Gentlemen af Basses Type, tager ham under sine beskyttende Vinger og erklærer over for sin „Omtrent-Forlovede“, at de hellere maa se at faa fat i Bonaparte igen i Stedet for at spille Tiden med at slaa hinanden i Gulvet.

Nokke indser det fornuftige i Damens Ræsonnement, og de 3 Allierede begynder paa deres vilde Forbryderjagt og kommer da ogsaa snart paa Sporet efter Forbryderne. Men desværre gaar det saa uheldigt, at begge de Herrer Detektiver falder i Banditternes Kløer og faar et ret indgaaende Kendskab til et mystisk Værelse, som det Noll'ske Konsortium anvender til at opbevare generende Gæster i.

Den eftertragtede Politihund er imidlertid blevet indkvarteret i Forbryderhøvdingens Privatlejlighed, hvorfra den pr.

Telefon sætter sig i Forbindelse med Frøken Dido, der stadig er paa fri Fod. Den snilde Ungmø befrier i første Omgang Bonaparte og sætter sig saa i Bevægelse for at komme de to betrængte Mandfolk til Hjælp. Takket være Politihundens fine Næse finder hun da ogsaa Vej til Banditternes Tilholdssted, men inden hun naar derhen, er det lykkedes Nokke at desertere, hvilket dog paa Grund af de mærkelige Omstændigheder, under hvilke Flugten foregaar, ikke er ensbetydende med, at han har genvundet sin Frihed. Af visse Aarsager har Basse imidlertid været afskaaret fra at gøre sig usynlig, og han bliver derfor himmelhenrykt, da Frøken Dido viser sig paa Arenaen. Havde han ikke i Forvejen været forelsket i den unge Skønhed, vilde han afgjort være blevet det nu, — men hendes Optræden som hans Redningsmand foraarsager, at han faar Mod til at betroe hende sine Følelser.

Til alt Held viser det sig, at Dido gengælder dem af ganske Hjerte, og at hun ikke har noget imod at give Nokke Løbe-

pas for Tid og Evighed. Kærligheden forlener Basse med en Genialitet og en Styrke, som han vilde have forsvoret, han var i Besiddelse af, — og med Assistance af sin nys vundne Hjertenskær uskadeliggør han paa en forbløffende Maade Forbryderbanden og overgiver den i Retfærdighedens strenge Hænder . . .

Og Nokke er saa henrykt over at faa Bonaparte tilbage i uskadt Stand, at han ikke saa meget som knuser en Taare, fordi han har mistet sin Hjerterdame.

